NUMMER 3 – 2019

DRESSUUR

MARIA CAETANO
Liefde voor de Lusita

LEREN APPUYEREN
MET RIEN VAN DER SCHAFT

Manage JE JONGE SPORTPAARD

SPORT EN FOKKERIJ:
IS HET TE COMBINEREN?

THEMA
MANAGEM

MASTERCLASS
Jorinde Verwimp & Helen Langehanenberg

BP 8 710966 438374

De stelling:

'IDEAAL GEZIEN MOET DE NEK VAN HET PAARD ALTIJD HET HOOGSTE PUNT ZIJN'

In de dressuursport proberen veel amazones en ruiters het 'ideaalplaatje' na te streven van een paard dat in een opwaarts silhouet loopt met de nek het hoogste punt. Is dit wel terecht? Moeten we inderdaad ideaal gezien altijd streven naar dat het paard de nek altijd als hoogste punt heeft? Paardendierenarts, gediplomeerd veterinair acupuncturist, veterinair chiropractor, dry needle therapeut, trainer en subtopamazone Amber Koppen en Mireille den Hoed, klassiek geschoolde (revalidatie)trainster en amazone, geven hun mening.

AMBER KOPPEN

"Allereerst is het natuurlijk belangrijk hoe de nek exact is gedefinieerd, ervan uitgaande dat we het hier hebben over het stukje achterhoofd en de eerste halswervel van het paard. Exterieurmatig is het vrijwel onmogelijk voor om een paard om louter de nek als hoogste punt te hebben. Bovendien, door je alleen te focussen op dat dit gebied het hoogste punt moet zijn en daar moet scharnieren, sla je de plank mis.
Het is veel belangrijker om te kijken naar het hele plaatje, en dan met name naar hoe het paard zijn lijf gebruikt. Wanneer een paard namelijk op een juiste manier flexie maakt in de hals, dan is dat niet alleen in de eerste halswervel die aanhecht op het achterhoofd, maar dan zie je die flexie doorlopen in de hele hals, tot en met het CTO-gebied aan toe. Dit is het gebied waar de laatste halswervel overgaat naar de borstwervels en dit gebied dient als vering voor je paard om de bewegingen op te vangen. Met de steeds groter bewegende paarden van tegenwoordig is de juiste flexie in dit CTO-gebied een nog groter aandachtspunt geworden. Alleen dan kunnen ze die krachten van hun grote bewegingen verwerken. Is dit CTO-gebied star, dan worden alle klappen opgevangen door de voorbenen, met blessures tot gevolg. Door je puur te focussen op dat de nek van het paard het hoogste punt is, loop je een groot risico dat het paard de hals geforceerd opdrukt om die nek maar daar te krijgen met de neus eruit, zonder dat de rest van de hals in de juiste flexie is. Gevolg is dat hij afbreekt in het CTO-gebied, waardoor de vering wordt uitgeschakeld. De borst loopt bovendien de grond in en zo maak je je paard helemaal stuk. Dynamisch trainen met een goed lichaamsgebruik en een juiste balans is vele malen belangrijker dan de nek het hoogste punt willen hebben."

MIREILLE DEN HOED

"Nee, dit geldt zeker niet altijd. Het is een gevaarlijke stelling wat dat betreft. Als een paard in correcte oprichting loopt, dan is inderdaad de nek het hoogste punt, maar wanneer loopt een paard in correcte oprichting? De achterbenen bepalen de positie van de hals. En dus niet de hand van de ruiter. Hoe meer het paard daalt in de achterhand, hoe hoger de voorhand van het paard lijkt. Oprichting is dus niet de hals omhoog krijgen, maar de achterhand omlaag. Dit noemen we de relatieve oprichting. De achterhand en de voorhand moeten met elkaar corresponderen. Er kan zoveel oprichting zijn als past bij de bouw van het paard, het tempo, de graad van africhting en de graad van verzameling.
Wat we veel zien is de absolute oprichting. Hierbij wordt het hoofd door de hand van de ruiter in een positie gedwongen en staat het niet in relatie tot het zakken van de achterhand. De nek kan dan wel het hoogste punt zijn, maar je sloopt hiermee je paard.
Ik streef er wel altijd naar de neus voor de loodlijn te hebben, maar dus zeker niet naar de nek als hoogste punt."

TEKST: WIES ZWANIKKEN | BEELD: PRIVÉBEZIT AMBER KOPPEN EN MIREILLE DEN HOED